

Sygn. akt I DSK 6/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski (przewodniczący, sprawozdawca)

w sprawie obwinionej prokurator M. S.J.

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 lipca 2020 r.,

wniosku obrońcy adw. A. S. w przedmiocie wyłączenia sędziów Sądu Najwyższego ze składu orzekającego

na podstawie art. 42 § 1 kpk w zw. z art. 41 § 1 kpk w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze

postanowił:

I. nie uwzględnić wniosku o wyłączenie SSN M.B. i SSN A.R. od orzekania w sprawie o sygn. akt I DSK 6/19,

II. w pozostałym zakresie wniosek pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy o wyłączenie sędziów wyznaczonych do rozpoznania sprawy obwinionej prokurator M. S. J. należało uznać za bezzasadny i jako taki oddalić.

W pozostałym zakresie, z uwagi na przedwczesność orzekania w tym zakresie, wniosek pozostawiony został bez rozpoznania.

Wniosek złożony przez obrońcę obwinionego został rozpoznany jedynie w zakresie sędziów wyznaczonych do rozpoznania sprawy oznaczonej sygnaturą akt I DSK 6/19, a to

wobec SSN M.B. i SSN A.R.. Wniosek obrońcy o wyłączenie szeregu pozostałych sędziów Sądu Najwyższego należało pozostawić na tym etapie postępowania bez rozpoznania, bowiem rozpoznanie takie byłoby przedwczesne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że „jeżeli do udziału w sprawie wyznaczony został konkretny sędzia, to wniosek o wyłączenie sędziego (sędziów) niewyznaczonego do udziału w tej sprawie, a nawet wszystkich pozostałych sędziów sądu właściwego, aktualizuje się i podlega rozpoznaniu w sposób przewidziany w art. 42 § 4 k.p.k. tylko wtedy, gdy wyznaczony sędzia został następnie wyłączony, a w jego miejsce wyznaczono sędziego objętego tym wnioskiem” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 r., V KK 195/04, Lex numer 141190).

Podkreślić należy, że zgodnie z normatywnym brzmieniem przepisu art. 41 § 1 kpk sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Podnieść należy, że o uzasadnionej wątpliwości można mówić jedynie w przypadku, kiedy jest to wątpliwość wynikająca z obiektywnych okoliczności, ocenianych przez pryzmat rozsądnie działającej osoby. W literaturze przedmiotu zasadnie, w odniesieniu do „uzasadnionej wątpliwości”, podnosi się, „że chodzi o poważną wątpliwość oraz że musi ona istnieć obiektywnie, a nie tylko w subiektywnym przeświadczeniu (urojeniu) strony, którą na podstawie zaistnienia określonej okoliczności mogłaby powziąć każda inna, rozsądnie oceniająca i nieuprzedzona osoba” (D. Świecki (red.), *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, LEX 2019). Także w orzecznictwie Sądu Najwyższego zaznacza się, że „wątpliwość co do bezstronności sędziego (art. 41 § 1 k.p.k.) musi istnieć obiektywnie i poddawać się zewnętrznej weryfikacji oraz ocenie, a nie być tylko subiektywnym przekonaniem określonej osoby” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia z dnia 11 stycznia 2012 r., sygn. akt III KK 214/11, LEX nr 1135690).

Nie można pominąć także tego, że każdy wniosek o wyłączenie sędziego musi zawierać precyzyjnie określone okoliczności odpowiadające normatywnej podstawie zastosowania tej instytucji. Co więcej okoliczności te muszą zostać wykazane w odniesieniu do konkretnego sędziego, którego dotyczy wniosek o wyłączenie. Nie mogą być to jedynie uwagi o charakterze ogólnym, generalnie podważające w ocenie wnioskodawcy bezstronność sędziego. Wynika to przede wszystkim z tego, że podnoszona przez wnioskodawcę okoliczność wyłączenia powinna być możliwa

do obiektywnej oceny, czy stanowi ona „uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego”.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że z protokołu rozprawy z dnia 5 lutego 2020 roku wynika, że obrońca adw. A. S. wniósł o wyłączenie wszystkich sędziów orzekających w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego.

Zarządzeniem z dnia 2 marca 2020 roku Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej wezwał obrońcę adw. A.S. do doprecyzowania podstawy prawnej złożonego przez niego wniosku o wyłączenie wszystkich sędziów orzekających w Izbie Dyscyplinarnej oraz wskazanie okoliczności uzasadniających złożenie przedmiotowego wniosku. Bowiem z treści przedłożonego protokołu rozprawy nie wynika ani podstawa na której wnioskodawca wniósł o wyłączenie sędziów ani okoliczność świadcząca o wystąpieniu ustawowych przesłanek uzasadniających wyłączenie sędziów. Obrońca obwinionej nie odpowiedział na skierowane do niego pismo z Sądu Najwyższego.

Mając na uwadze powyżej podniesione okoliczności, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie. Należy także zauważyć, że sąd orzekający w niniejszej sprawie nie dostrzegł okoliczności uzasadniających wyłączenie SSN M.B. oraz SSN A.R. z mocy prawa.